

den 16. april 1942 for å overta leiren og gjøre forberedelse til innrykkningen av 1. skift.

Först går reisen fra Trondheim til Hell med tog, og derfra med Selburuten til Nesta, 37 km. fra Hell. Fra Nesta til Nekåbjörgen er det 27 km. Veien her var ennu ikke åpnet for biltrafikk etter vinteren. Fra Nesta hadde jeg derfor bestilt hesteskys. De første 13 km. var nesten bar for sne, og det gikk derfor bra med kjerre. Min skysskar hadde avtalt med en annen kjörer som her mötte med annen hest og slade. Herfra var veien skjev og skakk over snefonnene som lå slik de var lagt av vinden i löpet av vinteren. På enkelte steder stod vanndammene dype etter noen dagers mildvær. Sakt men sikkert gikk dog turen mot Nekåbjörgen. Snart var det å sitte på langsleden, snart å gå etter der veien var for skjev eller vinden hadde feiet all sneen vekk.

Etter vel 9 timers reise fra Trondheim var jeg vel fremme på Nekåbjörgen.

Avstanden fra Trondheim til Nekåbjörgen er 95 km. 95 km. på 9 timer er ingen hurtig reise. Til tross for at jeg var ivrig etter å komme fram, og se og ta fatt på mitt nye arbeidsfelt, syntes jeg ikke at den langsomme reise fra Nesta til Nekåbjörgen var bortkastet tid.

Det er mange strekninger i landet jeg har reist hundrevis av ganger med bil og jernbane, men enda er jeg ikke så godt kjendt der som jeg ble etter en eneste tur gjennom Selbu. Time etter time den strålende aprildag, satt eller gikk jeg ved siden av kjörekaren og fikk orientering om alt vi reiste forbi. På disse timer ble jeg satt inn i forholdene folket her lever under - deres liv sommer som vinter, lyse og mørke sider ved tilværelsen.

Slik kan man på få timer lære mere geografi og historie enn på måneder på skolebenken. En som har levd sin barndom, ungdom og manndom i bygda er en god lærer i bygdesoge når en vinner hans fortrolighet og han får bruke naturen som kart og svöpeskaftet som pekepinn.

Arne Basmo